

VÁRNAI JAKAB OFM

Előszó

„A Santa Maria delle Grazie templomában, a domkosok zárdájában őrzik Leonardo da Vinci freskóját, az *Utolsó vacsorát*. Az egyik mellékkápolnában több napon át az Oltáriszentséggel áldást adhattak, mert ott sok fényt láttam. Énekeltek, sokan voltak és térdeltek. Semmit sem értettem, de valamiképpen vonzott. A papok eszelősök benyomását tették rám, midőn a lehető leggyorsabban ugyanazon mozdulatokat ismételték. Azt hittem, az egész nép talán bolond, hogy gyertyákat imádnak. Mit mondtak? Nem is kívántam megtudni. Nem fontos. Amikor onnan mindnyájan elmentek, én ott maradtam, hogy imádkozzak. És az idő mindig kevésnek tűnt.”

Ezeket a szavakat egy klarissza nővér írta le visszaemlékezésében. Marie de la Trinité, született Louis Jaques svájci református családban nevelkedett, de élete egy ponton fordulatot vett, és egyre jobban vonzotta őt a katolikus vallásgyakorlat. Az idézet természetesen még sok értetlenséget árul el ezzel szemben, de az alapvető vonzás már érvényesül.¹

Az Eucharisziáról rendezett konferenciánk – amelynek szerkesztett anyagát tartja kezében a kedves

¹ MARIE DE LA TRINITÉ: *Jézus szól. Egy jeruzsálemi klarissza élete és feljegyzései*, Szent István Társulat, Budapest, 2018, 54.

Olvasó – ennek alapján kettős célt tűzött ki maga elé 2018 márciusában.

Egyrészt tanúskodott arról a lüktető áramlásról, amely éltet minket a Krisztus által ránk hagyott szentségi jelben. Az előadások többféle formában is megmutatták ennek meghatározó erejét, a keresztény életet és elmélkedést alakító hatását.

Másrészt – mint hittudományi főiskola – nem elégedhettünk meg a pusztá érzéssel, és nem hagyhattuk annyiban a „semmit sem értettem” élményét. Hogy a megértésben másokat is segítsünk, konferenciánk szervezése során nem azt a módot választottuk, hogy külső szaktekintélyeket hívjunk meg, hanem főiskolánk tanárai nyújtottak több oldalról is teológiai kifejtéseket rövidebb előadásokban.

Így lesz konferenciánk kötete a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola hozzájárulása a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készülethez. Reméljük, hogy kötetünk az Olvasó számára mindkét említett síkon hasznos lesz: megújul benne a krisztusi önátadás szent jelének vonzása, és elmélyül e szent misztérium megértésében.